

Wedellsborg Birk, Næsens Amt. Jeg skal bemærke, at denne Mand har siddet i Forbedringshuset. Han blev dømt til eet Aars Forbedringshus; men da han udstod sin Straf i Celle, afføede han den i 8 Maanedder. Den 17de Oktober kom han ud, var derefter straks hos mig med en Broder, han har, en Malermester her i Byen, og gav mig en Fremstilling af, hvorledes han havde tilstaaet; endstønt han var saa uskyldig som nogen i det, han havde tilstaaet sig skyldig i. Efter at jeg havde talt med Manden, raadede jeg ham til at henvende sig til Ministeren, idet jeg ikke nærkede nogen Tvivl om — og endnu ikke nærer nogen Tvivl om — særlig efter de Udtalelser, den højtærede Minister den Gang nys var fremkommen med her i Salen om sin Beredvillighed til at tage sig af alle disse Sager, at den højtærede Minister ogsaa vilde høre denne Mand og gøre ved hans Sag, hvad han kunde. Manden var hos Ministeren, blev ogsaa meget velvillig modtagen og efter en længere Audiens sagde den højtærede Minister — hvad selvfølgelig var ganske korrekt — at han jo kunde komme med en Klage. Denne Klage er den her foreliggende. Manden har selv skrevet den ned og givet mig den, kun Slutningen af den har jeg skrevet efter hans Diktat. Den er endnu ikke bleven indgivet til Ministeriet, idet den har maattet vente paa et Bilag, der skulde følge med; men dette vil i den allernærmeste Tid være færdigt, tænker jeg, og Klagen vil saa blive indgivet til den højtærede Justitsminister til videre Foranstaltning. Denne Mand har ogsaa siddet arresteret under Dr. Sylow; det var ogsaa en Ildbrandshistorie, han var sigtet for, en Ildbrand, som var foresaldet 10 Aar, før denne Sag begyndte, nemlig i 1885. Der foreligger her Udskrift af, hvad der da skete i 1885, Brandforhøret, som den Gang blev optaget af den daværende ordinære Dommer, Birkedommer Schvøll, og som den ordinære Dommer afholdt saa fuldstændigt, som han fandt Anledning til. Jeg skal deraf kun oplyse, at Brandfogden for Kluebjerg Distrikt, Husmand Hans Chr. Sørensen, som blev afhørt, forklarede blandt andet følgende: „Han kan ikke tænke sig, at Ilden kan være paafat enten af brandlidte eller af andre, brandlidte er almindelig anset som en hæderlig Mand, der ikke kan mistænkes for at have paafat eller foranlediget Ilden, hvortil han heller næppe vilde have nogen Anledning“. Manden selv siger, at han havde Tab og ikke Fordel deraf. Dommeren attesterer: „Der er imidlertid intet, der tyder paa, at Ilden er paafat eller foranlediget ved tilregnelig Uforsigtighed“, og Sognefoged

B. Andersen, Gjelsted, forklarer; „at han efter sit Kendskab til brandlidte og efter det Om-dømme, denne har, ikke tror, at han kan mistænkes for at have foranlediget Branden med Forsæt, og Komparenten (altsaa Sognefogden) har heller ikke hørt nogen Mistanke i saa Henseende blive fremsat“. Dermed slutter Forhøret den Gang. Branden foresaldt den 13de Juli 1885. Saa „den 23de Oktober 1895, Formiddag Kl. 9¹/₂; anholdes Bæver Chr. Jensen af Hr. Sylow ved Hr. Overbetjent Baldemar Petersen“, føres straks til Odense og indlættets i Arresten. I det første Forhør, han kom i hos Hr. Sylow, skal denne have udtalt efter Bæver Jensens Forklaring: „Naar jeg slaar ned paa Dig, og Du er kommen her, saa er Du Manden, og saa kommer Du ikke herfra, før Du har bekendt; det skal jeg være Mand for“. Derefter blev han igen ført op i Cellen. Dette er; saa vidt jeg i Øjeblikket husker, det eneste Referat, han giver af de Forhør, han har været i hos selve Borgmester Sylow. I øvrigt siger han selv et Sted, at han intet har at beklage sig over fra Hr. Borgmester Sylows Side, det var atter her de underordnede, der spillede Hovedrollen ved Arbejdet paa at gøre ham mør. Ja, der var dog lige kort efter det første Forhør et nyt Forhør hos Borgmester Sylow, hvor han atter erklærede ikke at være skyldig, og Borgmesteren svarede: „Ja, jeg tror just heller ikke, at Du er nogen stor Forbryder, men nu skal vi have efterret, hvad gammelt der hviler paa Dig“. Saa svarede Manden: „Vær saa god, De maa søge Oplysning overalt, hvor jeg har haft Ophold, baade som civil og militær, der hviler intet Synderegister paa mig“, og det er ogsaa givet, saa vidt jeg ved, at han hverken var tiltalt eller straffet for dette. Jeg beder nu ærede Medlemmer have i Erindring, hvad der forelaa i det gamle Forhør om denne Mand. Om den Behandling, som han blev undergivet i Arresten, og de Forhør, der afholdtes over ham af d' Hrv. Betjente Baldemar Petersen og til Dels Andersen anfører han forskellige graverende Ting. Jeg skal kun nævne den almindelige Udtalelse, at han stadig led af Hunger og Sult, at Baldemar Petersen brugte en Mængde Skældsord imod ham, som det vil være over al menneskelig Evne at beskrive, og at der blev sluppet en Mand ind til ham 4 Gange med forskellige Mellemrum. Denne anden Mand, Sorgenen (Holmegaard), som nu sidder i Forbedringshuset — han havde tilstaaet sig skyldig, og det var han vist ogsaa — brugtes ligesom Slagteren i det andet Tilfælde, hvis det forholder sig rig-